

Eusebio Salguero Torres

catalans per conservar les arrels culturals i insitucionals), queda en entredit en saber que, tal com ens explica el president de la Peña Madridista Iluro Mataró, l'extremeny Eusebio Salguero, **“el Reial Madrid va ser fundat per dos germans barcelonins, concretament de l'actual barri de Sarrà: Carlos Padró, fill adoptiu de Mataró, i Julian Padró.”** Un poc més tard, seria un altre català, Santiago Bernabeu, qui començaria a fer de la institució un gran club. Aquesta dualitat d'equips ha marcat la nostra història futbolística i, malgrat que les darreres temporades mostren que els petits cada cop són més grans, l'atenció mediàtica i quotidiana —a les converses de la feina, amb els amics, al bar, etc.— segueix centrada en els dos grans equips. Si parlem exclusivament de Catalunya, el Madrid sempre ha aixecat interès i polèmica, tot i que durant molt de temps **“existia un cert tabú al voltant de l'equip. Els seguidors sentien neguit i, fins i tot, vergonya de reconèixer la seva passió pels nostres colors.”** Aquest entusiasme explica que l'any 1982 **“un grup d'amics madridistes que residien a Mataró decidíssim de crear una penya per tal d'oficialitzar la nostra passió pel club.”** Hi ha una diferència palesa entre ser aficionat o seguidor d'un equip de futbol i ser membre d'una penya: **“El penyista treballa sempre amb un component altruista per al club al qual representa. La seva funció no tan sols és seguir l'equip, sinó també col·laborar amb altres seguidors i ajudar-los en tot moment.”**

Actualment, la penya compta amb 306 membres. Aquest elevat nombre d'implicats no només es dona a la Penya de Mataró, sinó també a d'altres de l'Estat espanyol, la qual cosa comporta a vegades efectes negatius: **“Per entendre quina és la problemàtica, jo sempre utilitzo una metàfora; si identifiquem el Reial Madrid amb un pastís, es fa evident que no augmenta ni redueix les mides, sinó que són constants. Els penyistes, en canvi, no fan sinó créixer, de manera que la porció del pastís que pot correspondre a les penyes és cada cop menor perquè hi ha la mateixa quantitat de serveis, entrades, per exemple, per repartir entre més beneficiaris.”** A pesar dels

El futbol és, sens dubte, l'esport que més passions desperta i que més masses atreu en la nostra societat. I quan parlem de futbol a l'Estat espanyol és impossible obviar la rivalitat que existeix entre dos clubs històrics i ja centenaris: el Reial Madrid i el Futbol Club Barcelona. Ara bé, aquesta competitivitat, fundada en raons polítiques i socials de la nostra història contemporània (en certa manera el Reial Madrid va esdevenir l'equip escollit pel règim polític anterior com a símbol nacional i esportiu, mentre que el FC Barcelona es convertia en l'emblema del catalanisme i de la ferma determinació dels

inconvenients, saben que **“és un fenomen imparable.”** I en aquest creixement les dones estan jugant un paper essencial: **“Les penyistes són força més agosarades i visceralment que no pas els seguidors masculins.”** En opinió d'Eusebio Salguero, l'afecció per un equip com el Madrid és en alguns casos **“innata”**, encara que sovint està condicionada per factors familiars: **“Per a molts seguidors del Reial Madrid, l'equip està per sobre de l'esport.”** Aquesta estimació **“a l'entitat, a la manera de fer i al seu ideari”**, explica que hi hagi penyistes que no siguin gaire aficionats a l'esport, però que **“són membres de la nostra penya perquè, a més del vessant futbolístic, és un lloc de trobada i de tertúlia entre amics per parlar d'altres esports, de la feina, de política i de totes aquelles qüestions que ens poden preocupar.”** D'aquesta manera, la Peña Madridista Iluro Mataró vol defugir la imatge tòpica de l'esport com una fórmula d'evasió de masses i substituir-la per la imatge d'un punt de partida que pot enriquir un heterogeni grup de persones.

Les activitats de la institució es desenvolupen a dos locals, en un dels quals hi ha un bar **“obert a tot tipus de públic, al qual acudeixen sovint aficionats del Barça. La nostra filosofia és centrar-nos en el nostre equip i no fomentar la rivalitat amb cap altre. Això significa celebrar les nostres victòries exclusivament i no pas les derrotes d'altres.”** La penya va néixer amb una voluntat dinàmica i d'implicació com es fa evident en conèixer que **“uns cent penyistes es desplacen a Madrid per veure tots els partits que l'equip juga a l'estadi Santiago Bernabeu.”** També participen en diversos esdeveniments relacionats amb el món madridista com la Concentració de Penyes del Reial Madrid que, per exemple, **“es va reunir l'any 2002 a la Casa de Campo i va concentrar més de 1.200 agrupacions”** de seguidors provinents de tot el món. D'aquestes, **“evidentment la majoria de penyes de l'equip són de l'àmbit espanyol, tot i que existeixen penyes a llocs tan exòtics com ara Tòquio.”**

Els clubs de la importància del Reial Madrid no deixen de ser en certa manera grans corporacions que han de ser dirigides de manera eficient i previsible, tenint en compte, sobretot, el vessant econòmic, que tant determina i delimita les activitats esportives avui dia. Per això, l'elecció d'un president adequat esdevé decisiva per a aquestes institucions —a l'Estat espanyol el Reial Madrid i el Barça van ser dels pocs clubs que no van ser obligats a convertir-se en societats anònimes. En aquest sentit, el canvi produït des de l'elecció de l'empresari Florentino Pérez com a president del Reial Madrid ha estat més que positiu: **“D'una banda, s'ha sabut rodejar dels professionals més experts en cadascuna de les matèries. Per exemple, un dels grans cervells dels canvis viscuts ha estat José Ángel Sánchez, director de màrqueting, que ha apostat pel fitxatge de jugadors estrella, com ara Ronaldo, Figo, Zidane i Beckham, que són molt costosos per a l'entitat però que, alhora, reporten guanys inimaginables a través del marxandatge. De l'altra, el senyor Pérez ha sabut implantar una nova manera de fer, d'actuar, basada en l'interès pels problemes i les victòries del club i no pas per les incidències de cap dels seus rivals. Finalment, transmet una seguretat i una tranquil·litat que agraden als socis i penyistes i que fan que confiem plenament en el seu projecte.”** Esperem que l'honestedat i l'esportivitat d'aquesta penya s'estenguin a altres institucions esportives i que, d'aquesta manera, l'esport esdevingui un mitjà per unir persones i no pas per enfrontar-les, tal com succeeix en l'actualitat.